

**[Rager.]**

øvrige kommuner, men København skal ikke have betaling for at opfylde en selvfølgelig pligt, og jeg beklager, at denne udtalelse blev fremsat. Det er imidlertid ikke — da den pågældende, der fremsatte den, ikke er tilstede — her stedet at diskutere dens nærmere karakter, og det skal jeg derfor undlade.

Hvad er det, jeg tænker på? Lad mig nævne et par eksempler. Lad mig pege på, at Københavns kommune f. eks. afholder en væsentlig del af sine overøvrighedsudgifter, hvad ingen anden kommune i landet gør. Lad mig pege på spørgsmålet om sindssygevesenet. Det er et af de spørgsmål, som iøvrigt blev taget op, endnu mens den nuværende højtærede boligminister var indenrigs- og boligminister, og borgmester Julius Hansen refererede i borgerrepræsentationen den 24. november 1954 forhandlinger, han i februar 1954 havde med den højtærede minister, hr. Kjærboel, om en ordning, hvorefter København efter beregninger, der var opstillet i samarbejde med direktoratet for sindssygevesenet, skulle have refunderet 5 mill. kr. årlig fra staten. Ordningen skulle efter borgmester Julius Hansens udtalelser efter de aftaler, der dengang var truffet, været trådt i kraft den 1. april 1954.

Der skete imidlertid det, at den højtærede finansminister, der er væsentlig mere dynamisk end borgmestrene i København, fremsatte et lovforslag om en reform af skatte- og tilskudsområdet, og så stillede man den anden sag, om hvilken der var opnået enighed, i bero. Københavns kommune skrev den 15. oktober til staten om sagen, og det skal efter borgmester Julius Hansens udtalelser have gjort et stærkt indtryk på den daværende indenrigs- og boligminister, den nuværende højtærede boligminister, men der skete intet, og borgmesteren sluttede sin redegørelse med at sige, at han håbede stadig. Der er nu sket det, at man fra statens side har bevilget et tilskud på 3,2 mill. kr., men vel at mærke for indeværende finansår, medens de 5 mill. kr. for det foregående ikke blev bevilget, og hvor de 1,8 mill. kr. er blevet af, ved jeg ikke.

Jeg har nævnt dette par eksempler, og jeg kunne nævne flere, men det er der ingen grund til. Jeg har nemlig det indtryk, at

sagerne går i stå, hvis der ikke udefra bliver grebet ind, og min hensigt med at sige dette lidt udførligt her i dag er den, at jeg gerne vil forberede regeringen på, at jeg har indsendt til borgerrepræsentationens formand et forslag om, at borgerrepræsentationen bør nedsætte et udvalg til at behandle disse sager, idet magistraten får lejlighed til at vælge de medlemmer, den måtte ønske, ind i udvalget. Mit ønske er her at have lagt en lille bund for dette udvalgs henvendelser, og jeg håber fra ministeriets side at få en udtalelse om, at man vil se med velvilje på dette udvalgs sager, når udvalget fremstiller dem for ministeriet.

Det er det ene område, hvor København mener at have krav på ændringer i de bestående forhold; det var forholdet mellem København og staten. Dernæst er der et andet område. Det er forholdet mellem de tre kommuner København, Frederiksberg og Gentofte, hvor der består en udligningsordning. I henhold til denne har en voldgiftsret været nedsat. Man ved endnu ikke, hvilket resultat den er kommet til, men mit indtryk er, at København ikke kan være tilfreds med det resultat, der er fremkommet. Jeg mener — og jeg giver det tilkendende i mit forslag — at dette udvalg også bør forhandle om, hvorvidt denne udligningsordning stadig er tilstrækkelig moderne.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har tidligere oplyst, at da han som indenrigsminister fremsatte forslag til denne lov, var det tanken, at loven kun skulle være midlertidig. Der sad dengang en hovedstadskommission, og man tænkte sig, at denne lov skulle virke, indtil hovedstadskommissionen var færdig og dens forslag gennemført.

Forslaget gik ud på en indlemmelse, som aldrig blev gennemført; vi har endnu kun den gamle lov. Jeg mener derfor, det vil være rigtigt at tage op til undersøgelse, hvorvidt denne lov stadig er tilstrækkelig, bl. a. er det jo et spørgsmål, om ikke en kommune som Lyngby-Taarbæk og eventuelt også Søllerød burde ind under en moderniseret udligningslov. Jeg synes også, at der ude ved hjørnet af Smallegade i går aftes, eller hvornår det var, faldt nogle ord, der viser, at Frederiksberg forstår, at nu er dens besøgstid også snart inde. Det kunne være, at Frederiksberg ikke